

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. Тутракан, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Огнян К. Маладжиков

при участието на секретаря Светлана Н. Генчева Гвоздейкова
като разгледа докладваното от Огнян К. Маладжиков Гражданско дело №
20223430100235 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по редовна и допустима искова молба с вх.№ 2168/01.06.2022 на „Е.-п. п.“ АД с ЕИК *** срещу В. А. Ю. с ЕГН *****.

Предметът му касае установяване на вземането по Заповед № 37/16.03.2022 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 111/2022 на РС Тутракан, която е връчена на длъжницата по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК. Заповедта за изпълнение е издадена за 569,63 лева главница и 10,16 лева мораторна лихва. Установителният иск е за същите суми и е подаден чрез куриер на 31.05.2022 – в едномесечния срок от съобщението (връчено на 17.05.2022) по чл. 415, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 ГПК.

Ищецът „Е.-п. п.“ АД се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител – юрисконсулт И.. Твърди, че ответницата е клиентка на дружеството и като такава е потребила електрическа енергия в количества и по периоди, описани в три фактури с № ФП 0315428430/29.10.2021, № ФП 0316551582/29.11.2021 и № ФП 0317875031/31.12.2021, общата сума по които е 569,63 лева. Фактурите не са платени след настъпване на изискуемостта по тях, поради което ищцовото дружество моли за уважаване на иска, с който да се признае за установено вземането по издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д.№ 111/2022 на РС Тутракан. Претендира разноски.

Ответницата В. Ю. се представлява от особен представител – адв. Г.,

която счита иска за допустим, но неоснователен. Оспорва, че ответницата е клиент, битов потребител, на ищцовото дружество и че до имота ѝ са доставени визираните във фактурите количества ел.енергия. Оспорва правилното отчитане на ел.енергията и изчислението на дължимата цена. Във връзка с последното изтъква, че в Заявление № 4692763/17.11.2017 г. В. Ю. е поискала снабдяване с ел.енергия, която да бъде отчитана по тарифи: дневна и нощна, а от представените от ищеца доказателства е видно, че отчитането е еднотарифно. Моли за отхвърляне на иска.

След преценка на направените искания, събраните доказателства и закона, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск е установителен, развил се по реда на чл. 422 от ГПК, с правна квалификация по чл. 98а, ал. 2, т. 4 от Закона за енергетиката във вр. чл. 17, ал. 2 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Е.-п. п.“ АД и чл. 86 ЗЗД за сумите по фактурите – главница и лихви, за които е издадена заповедта за изпълнение.

С доклада по делото е обявен за общоизвестен факт, че ищцовото дружество е лицензиран краен снабдител за територията на област Силистра, който продава електрическа енергия на регулирани цени при публично известни общи условия.

Към процесния период на консумация на ел.енергия са действали следните цени за „Е.-п. п.“ АД, утвърдени с Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на КЕВР за утвърждаване на цени в сектор "Е.", в сила от 01.07.2021 г. (достъпно на <https://www.dker.bg/uploads/reshenia/2021/res-c27-2021.pdf>): Цени, без ДДС, считано от 01.07.2021 г. лв./kWh: Продажба на електрическа енергия на битови клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи на ниско напрежение 1. Две скали в т.ч. - Дневна 0,14778 и Нощна 0,05787 2. Една скала 0,14778. Клиентите на „Е.-П. П.“ АД заплащат и следните цени, без ДДС, за мрежови услуги: 1. Цена за пренос и достъп през/до електропреносната мрежа – 0,01197 лв./kWh; 2. Цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение – 0,03583 лв./kWh; 3. Цена за достъп до разпределителна мрежа за битови клиенти – 0,00885 лв./kWh.

От приетата справка за вписванията в имотния регистър на името на ответницата и от приложения нотариален акт се установява, че В. А. Ю. е призната за собственик с НА по обстоятелствен проверка, вписан под № 118/07.09.2011 г., том 10 в СВ-Тутракан, на дворно място с къща в ***.

Същият нотариален акт е описан в приложенияте документи към Заявление № 4692763/17.11.2017 г., с което ответницата е поискала снабдяването с електрическа енергия на обект под съществуващ дотогава клиентски № 1900047599, аб.№ 0405105169, който дотогава се е използвал от друго лице, а новият клиентски номер е 1900080771, като самият обект е отбелязан, че е къща в ***. Поставена е отметка, че електрическата енергия ще се ползва за битови нужди и че ще бъде фактурирана на ценови тарифи дневна и нощна.

Заявлението опровергава твърдението на особения представител на

ответницата, че същата не е клиент на дружеството и че не е битов.

От представената справка за потреблението, от трите фактури и от справката извлечение за фактури и плащания съдът стига до извода, че в процесния период, а и много преди него, електромерът, по който е отчитана консумацията на ел.енергия в обекта на ответницата е с № 1127011703818150 и същият кореспондира на посочения номер във фактурите. Този факт, наред с другия: че на 23.08.2021 и на 29.10.2021 г. са погасени задълженията по редица фактури, кара съда да приеме, че ответницата не е оспорвала техническата изправност на електромера, откъдето следва липсата на основания да се допусне обратното – че непосредствено след последното плащане от 29.10.2021 г. същият е започнал да отчита невярно. Ето защо, след като техническото средство е отчело, според трите фактури, общо 2322 кВтч ел.енергия, и при липса на конкретни твърдения за някаква неточност или техническа неизправност, няма основание съдът да приеме, че до имота на ответницата не са доставени визираните във фактурите количества ел.енергия, каквато е защитната теза на особения представител.

Основателно обаче е възражението, че ел.енергията и изчислението на дължимата цена не са отчетени правилно, според заявлението на ответницата – на две тарифи „дневна“ и „нощна“. Видно от цената във фактурите, тя е съгласно една скала – 0,14778 лв/кВтч. Цената от 0,20443 лв/кВтч е сбор от цената за ел.енергията и: 1. Цената за пренос и достъп през/до електропреносната мрежа (високо напрежение) – 0,01197 лв/кВтч; 2. Цената за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение (ниско напрежение) – 0,03583 лв/кВтч; и 3. Цената за достъп до разпределителна мрежа за битови клиенти (средно/ниско напрежение) – 0,00885 лв/кВтч. Така посочените във фактурите цени съответстват на приетите с Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на КЕВР за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, в сила от 01.07.2021 г. Не е посочено от ищеца какво означават във фактурите обозначенията „ЕТ1“ и „ЕТ2“. Дори да се приеме, че става въпрос за двутарифно отчитане на електромера, което не е съобразено от ищцовото дружество, не е ясно коя тарифа е дневна и коя нощна, изобщо дали настройките му са отговаряли на нормативно установените часови зони – дневна/нощна. Ето защо, съдът приема, че е изправен пред точно измерване на общото количество консумирана енергия, но при липсващо регистриране според избраните от потребителя тарифи. В този случай следва да се приложи по аналогия чл. 53, ал. 1, т. 1 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия, издадени от Комисията за енергийно и водно регулиране, Обн.ДВ. бр. 35 от 30 Април 2019 г., според която разпоредба, когато използваната електрическа енергия се измерва, но не се регистрира точно по съответните тарифи, избрани от ползвателя, отчетената електрическа енергия се разпределя на база на товаровия профил за средствата за търговско измерване, разполагащи с такъв, или на база на аналогичен предходен период, а при липсата на такъв, количествата се произчисляват при измерване на 2 тарифни зони – в съотношение 60 на сто за дневна зона и 40 на сто за нощна. Аналогията е необходима, защото според цитираната разпоредба същата се прилага само когато е налице повреда или

неточна работа на тарифния превключвател, а в настоящия казус няма такива данни. Вместо това се доказва от справка за потреблението, че ищцовото дружество е отразявало измерените стойности еднотарифно, т.е. общо.

Така, от периода на консумация 17.09.2021-20.10.2021, в който са потребени 521 кВтч, съдът приема, че 60%, а именно 312,6 кВтч са дневна консумация, и 208,4 кВтч са нощна. В периода 21.10.2021-19.11.2021 от 1127 кВтч – 60% дневна консумация са 676,2 кВтч, а 40% нощна са 450,8 кВтч. В периода 20.11.2021-20.12.2021 от 674 кВтч – 60% дневна консумация са 404,4 кВтч, а 40% нощна са 269,6 кВтч. Общо в трите процесни периода дневната консумация следва да се приеме, че е 1393,2 кВтч, а нощната – 928,8 кВтч. Цената на ел.енергията, вкл. с достъпа до мрежата, за дневната тарифа е 0,20443 лева/кВтч без ДДС, а за нощната е 0,11452 лв/кВтч без ДДС (0,05787+0,01197+0,03583+0,00885 лв). Оттук, 1393,2 кВтч по 0,20443 лв/кВтч прави 284,81 лева за дневната консумация на енергия и 928,8 кВтч по 0,11452 лв/кВтч прави 106,37 лева за нощната. Общо 391,18 лева без ДДС, а с ДДС – **469,42 лева**. За тази сума исковата претенция е основателна, а за разликата над нея до предявените 569,63 лева от главницата е неоснователна и следва да се отхвърли. Съотношението на уважената сума към претендираната е 82,41% и същата пропорция следва да се приложи за лихвата, която е поискана в размер 10,16 лева, но следва да се уважи за 8,37 лева.

Ответницата дължи разноски съобразно чл. 78, ал. 1 от ГПК, а именно при визираното съотношение на 82,41% от предявения иск. Ищецът е направил разноски в заповедното производство за 75 лева. В исковото производство държавната такса следва да е доплащане до 50 лева, а именно 25 лева. Вместо това е платена ДТ в размер на 75 лева. Съдът признава само 25 лева, а останалите 50 лева подлежат на връщане на ищеца след нарочна молба. Към 25-те лева следва да се добавят 300 лева за особения представител на ответницата и според чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 37, ал. 1 от ЗПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК ищецът има право на от 100 до 360 лева, като съдът преценява според материалния интерес и фактическата сложност на делото, че справедливото възнаграждение следва да е 100 лева в случая. Така, от общо 75 лева в заповедното и 425 лева в исковото, на ищеца следва да се присъдят 61,81 лева за разноски в заповедното и 350,24 лева в исковото.

Водим от гореизложеното, Тутраканският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че В. А. Ю. с ЕГН ***** дължи на „Е.-п. п.“ АД с ЕИК *** следните суми по Заповед № 37/16.03.2022 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 111/2022 на РС Тутракан:

- главница 469,42 лева (четиристотин шестдесет и девет лева и четиридесет и две стотинки), представляваща цената с ДДС на

консумирана електрическа енергия за периода от 17.09.2021 до 20.12.2022 в обект с адрес *** с аб.№ 0405105169;

- мораторна лихва 8,37 лева (осем лева и тридесет и седем стотинки) за периода от 22.11.2021 до 25.02.2022 г.; и
- законна лихва от 10.03.2022 върху главницата до изплащане на задължението, като

ОТХВЪРЛЯ установителния иск, поради невъзникване на вземането, за:

- главницата в размер на 100,21 лева, представляваща разликата над уважените 469,42 лева до претендираните 569,63 лева; и за
- мораторната лихва в размер на 1,79 лева, представляваща разликата над уважените 8,37 лева до претендираните 10,16 лева.

ОСЪЖДА В. А. Ю. с ЕГН ***** да плати на „Енерго-про продажби“ АД с ЕИК 103533691 разноските по ч.гр.д.№ 111/2022 на ТнРС в размер на 61,81 лева (шестдесет и един лева и осемдесет и една стотинки) и по гр.д.№ 235/2022 на ТнРС в размер на 350,24 лева (триста и петдесет лева и двадесет и четири стотинки).

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Окръжен съд Силистра.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____